

Zbornik sudske prakse

Predmet C-562/12

**Liivimaa Lihaveis MTÜ
protiv
Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tartu ringkonnakohus)

„Zahtjev za prethodnu odluku – Strukturni fondovi – Uredbe (EZ) br. 1083/2006 i 1080/2006 – Europski fond za regionalni razvoj (EFRR) – Operativni program za promicanje europske teritorijalne suradnje između Republike Estonije i Republike Latvije – Odluka odbora za praćenje o odbijanju zahtjeva za subvenciju – Odredba prema kojoj se odluke tog odbora ne mogu pobijati – Članak 267. UFEU-a – Akt koji je donijela institucija, tijelo, ured ili agencija Unije – Povelja Europske unije o temeljnim pravima – Provedba prava Unije – Članak 47. – Pravo na učinkovitu sudska zaštitu – Pravo na pristup sudovima – Određivanje države članice čiji su sudovi nadležni za odlučivanje o tužbi“

Sažetak – Presuda Suda (četvrto vijeće) od 17. rujna 2014.

1. *Tužba za poništenje – Nadležnost sudova Unije – Tužba protiv odluke odbora za praćenje koji je država članica uspostavila na temelju Uredbe br. 1083/2006 – Nedopuštenost – Nadležnost nacionalnih sudova*

(čl. 263. UFEU-a; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 1080/2006; Uredba Vijeća br. 1083/2006, čl. 63. st. 1. i 2.)

2. *Prethodna pitanja – Nadležnost Suda – Granice – Zahtjev za tumačenje akta koji nije donijela institucija, tijelo, ured ili agencija Unije – Nenadležnost Suda*

(čl. 267. st. 1. t. (b), UFEU-a; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 1080/2006; Uredba Vijeća br. 1083/2006)

3. *Ekonomska, socijalna i teritorijalna kohezija – Europski fond za regionalni razvoj – Upravljanje i kontrola – Odbori za praćenje – Programski priručnik odbora za praćenje koji isključuje sudske nadzor nad odlukama o odbijanju zahtjeva za subvenciju – Nedopuštenost – Povreda prava na djelotvoran pravni lijek*

(Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 47. i 51. st. 1.; Uredba Europskog parlamenta i Vijeća br. 1080/2006; Uredba Vijeća br. 1083/2006)

4. *Temeljna prava – Pravo na učinkovitu sudska zaštitu – Obveze nacionalnih sudova – Ispitivanje zakonitosti odluke nacionalnog tijela vlasti koja ulazi u područje primjene prava Unije, usprkos eventualnim nacionalnim postupovnim pravilima koja to sprječavaju*

(čl. 19. st. 1. podst. 2. UFEU-a; Povelja Europske unije o temeljnim pravima, čl. 47.)

5. *Prethodna pitanja – Tumačenje – Vremenski učinci presuda o tumačenju – Retroaktivni učinak – Granice – Financijske posljedice presude – Posljedice koje ne opravdavaju ograničavanje vremenskih učinaka presude*

(čl. 267. UFEU-a)

1. Članak 263. UFEU-a treba tumačiti na način da u okviru operativnog programa obuhvaćenog Uredbom br. 1083/2006 od 11. srpnja 2006. o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1260/1999 i Uredbom br. 1080/2006 o Europskom fondu za regionalni razvoj i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1783/1999, a koji ima za cilj promicanje europske teritorijalne suradnje, tužba protiv odluke odbora za praćenje o odbijanju zahtjeva za subvenciju ne ulazi u nadležnost Općeg suda Unije.

Naime, odbor za praćenje ustanovljen u okviru operativnog programa koji ima za cilj promicanje europske teritorijalne suradnje nije ni institucija ni tijelo, ured ili agencija Unije koje je uspostavio zakonodavac Unije i koje imaju ovlasti za donošenje pravno obvezujućih akata u pogledu fizičkih i pravnih osoba u specifičnim područjima. Svaki odbor za praćenje izrađuje vlastita pravila o postupanju u okviru institucionalnog, pravnog i financijskog okvira konkretne države članice u skladu s člankom 63. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 1083/2006. Međutim, sudska instanica Unije nije nadležna za odlučivanje o zakonitosti akta koji je donijelo nacionalno tijelo.

(t. 46.-49., 52. i izreka t. 1.)

2. Članak 267. stavak prvi točku (b) UFEU-a treba tumačiti na način da priručnik programa koji je odbor za praćenje usvojio u okviru operativnog programa obuhvaćenog Uredbom br. 1083/2006 o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1260/1999 kao i Uredbom br. 1080/2006 o Europskom fondu za regionalni razvoj i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1783/1999, a koji ima za cilj promicanje europske teritorijalne suradnje između dviju država članica, nije akt institucije, tijela, ureda ili agencije Unije pa slijedom toga Sud Europske unije nije nadležan za ocjenu valjanosti odredaba takvog priručnika.

(t. 56. i izreka t. 2.)

3. Uredbu br. 1083/2006 o utvrđivanju općih odredaba o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu i Kohezijskom fondu i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1260/1999, u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, treba tumačiti na način da se protivi odredbi priručnika programa koji je donio odbor za praćenje u okviru operativnog programa sklopljenog između dviju država članica, a koji ima za cilj promicanje europske teritorijalne suradnje, ako ta odredba ne propisuje da se odluka odbora za praćenje o odbijanju zahtjeva za subvenciju može pobijati pred sudom države članice.

Naime, budući da se donošenje programskog priručnika odbora za praćenje u okviru operativnog programa – koji je obuhvaćen uredbama br. 1083/2006 i br. 1080/2006 o Europskom fondu za regionalni razvoj i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1783/1999 i koji ima za cilj promicanje europske teritorijalne suradnje – smatra provedbom prava Unije u smislu članka 51. stavka 1. Povelje; navedeni odbor mora poštovati odredbe Povelje.

(t. 65., 66., 76. i izreka 3.)

4. Kako bi se unutar Unije jamčilo poštovanje prava na učinkovitu sudsku zaštitu iz članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, članak 19. stavak 1. podstavak drugi UFEU-a nalaže državama članicama obvezu da uspostave sustav pravnih lijekova koji su potrebni za osiguranje učinkovite sudske zaštite u područjima obuhvaćenim pravom Unije.

U tom pogledu, zahtjev za sudskim nadzorom svih odluka nacionalnog tijela opće je načelo prava Unije. Na temelju tog načela nacionalni sudovi dužni su odlučiti o zakonitosti nepovoljnog akta i dopustiti tužbu koja se podnosi u tu svrhu čak i kada domaća postupovna pravila ne propisuju takav pravni lijek u sličnom slučaju.

(t. 68., 75.)

5. Vidjeti tekst odluke.

(t. 81.-83.)